

En annan hedersman var Nils Persson på fäladen. Han ägde en stuga långt från allmän väg, med tillhörande något tunnland jord. En idyll som saknade matstycke. Väggarna utvändigt var klädda i murgröna, halmtak med "öga" rakt över den låga ingången till köket. Halvdörrar som öppnades inåt över gråstensgolvet i den så kallade förstugan eller köket med kappedörrar i till den eldstad som benämndes "Gruan". En stenhäll på vilken kaffepetter ovanpå trefottingen hade sin givna plats. Längre in var bakugnen (bagaronen) som även här var uppmurad av gråsten. Boningshuset var i regel smalt varför bakugnen på de flesta ställen låg utanför huset. Nils Persson som alltid före midsommar brukade kalka såväl bakugnen utvändigt som den från takåsen av gråsten uppmurade skorsten, tog sig fram till byn då han fick höra att Petter kak var i antågande. Några kilo kalk inhandlades och transporterades med egen skjuts (rullebör) hem för att släckas. Väggarna i storstugan blev efter ett par strykningar med den fina kalken bländande vita och även så skorstenen som skinade vit stack upp som en vägvisare därute från fäladen. Storstugan med sitt lergolv fick till helgerna en särskild ans. Fin grus med nyhackat enris på golvet och blåa stjärnor prydde de vita väggarna.

Tillbyggnad till stugan utgjorde plats för en ko jämte loge där Nils Persson kunde tröska sin gröda. Någon större svängplats var det inte när slagan skulle behandla sädeskärvarna. Till utrustningen vid tröskningen hörde förutom "pleijeln" även kastskorveln som fick ta hand om "dräsen".

Tynglagen var redan uppfunnen ty när "dräsens" innehåll kastades, placerade alltid kärnan sig med sin tyngd längst fram.

Grödan från det lilla torpet kunde ju ej bli så stor men räckte gott till för en ko, ett par får jämte en del höns. Trädgårdsodlingen var en god tillgång då det kunde uppvisas de finaste frukter av augustipäron, körsbär, plommon, krusbär, och vinbär. Huvudinkomsten var från kon Rosa som lämnade så pass mycken mjölk att smörkärnan ofta fick sättas igång för att utvinna det fina så kallade bondsmöret. Sådant var begärligt, så när Nils Persson traskat ner till torget i Hörby dröjde det inte länge förr än han kunde återvända med pengar i börsen. En gång om året inflöt ett extra tillskott i kassan då den av Rosa framfödda kalven försåldes.

Nils Persson trotsade lagens bud om undersökning av kött av djur som hemmaslaktats, ej heller såg han till någon slaktgodsman eller momsens. Han slaktade själv sin kalv, styckade den och placerade den i hans enda åkdon "rullebören". På rundan i byn bland storbönder o köpstafolk blev kommersen livlig och Nils Persson kunde storbelåten återvända till hemmet.